

SKLENJENE ROKE

Sklepanje rok je ena izmed pogostih oblik telesnega izražanja molitve. Človek prosi, se zahvaljuje in moli tudi z govornico telesa in rok. Beseda roka je povezana z grško besedo »hirpan« kar pomeni loviti, prijati. Torej človek z odprtimi in praznimi rokami čaka, da jih Bog napolni s svojimi darovi. Tudi s polnimi rokami gre človek lahko Bogu naproti, kajti prejeti darovi so sad človekovega dela in Božje milosti, saj v vzhodni Cerkvi ob prinašanju darov ljudje molijo: Prinašamo ti tvoje od tvojega!

Roke tistih ljudi, ki iščejo, prosijo in se zahvalijo se srečajo tudi z Božjo roko. V Michelangelovi freski na stropu Sikstinske kapele se roka Boga Stvarnika približa roki ustvarjenega Adama.

V Stari zavezi se omenja Božja roka na več kot 200 mestih. Ustvarila je svet, Izraelsko ljudstvo je vodila iz egiptovske sužnosti. V Novi zavezi pa je Božja roka po Jezusu Kristusu ozdravila slepe oči, posušene ude, gluha ušesa in zvezane jezike. V hoji za Kristusom Cerkev tudi v današnjem času posnema te kretnje srečanja z Božjo roko.

In ko človek umre, mu roki, ki sta omahnili, zopet sklenemo v držo molitve in ovijemo z rožnim vencem.